

Křížová cesta v době pandemie koronaviru

Kříž je znakem spásy. Kříž je naše síla. Ke kříži se utíkáme, protože je naším vysvobozením. Kde jsi v tom všem, Pane? Kde jsi v tom všem, co nyní prožíváme? Kráčíš s námi a před námi. Dávno jsi tu cestu prošel.

1. zastavení - Pán Ježíš je odsouzen k smrti

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Zdá se nám, že i my jsme odsouzeni. Tuto situaci jsme si přece nevybrali sami, nikdo z nás. Nemůžeme ji ovlivnit, nemůžeme se jí vzepřít, protože ať bychom udělali cokoli, ona je tady. Je tu virus, který se šíří a který má svoje pravidla. Zavírá nás do karantén, ruší naše akce, tlačí se nám do kanceláří, lékáren, obchodů a místností. Narušuje veškerý náš komfort a to, na co jsme zvyklí. Ohrožuje naše zdraví, vnáší do našich životů nejistotu. Co bude? Jak se to všechno vyvine? Díváme se jeden na druhého. Nevíme, koho se máme bát, kdo nás může ohrozit a nemáme jistotu ani sami v sebe. Ať se nám to líbí nebo ne, koronavirus nás všechny odsoudil. Je to paradoxní, ale odsouzení, které jsme ochotní přijmout, se pro nás může stát milostí. Ano, některé odsouzení potřebujeme k tomu, abychom se mohli osvobodit od něčeho daleko závažnějšího.

Pane, tvoje odsouzení nám všem přineslo osvobození od hříchu a věčné smrti. Od čeho potřebuji být osvobozen já dnes? Co jsem zanedbal? Na čem jsem byl závislý? Čeho jsem si dostatečně nevážil? Před čím jsem utíkal? V čem všem potřebuji otevřít oči? V čem potřebuji dozrát? Co všechno mě může koronavirus naučit?

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

2. zastavení - Pán Ježíš přijímá kříž

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Ježíši, učíš nás nést. Vzít na sebe všechno, co život přináší. Nést kříž znamená nést všechno. Nejen to dobré, to, co se nám líbí, co bychom chtěli, ale i to, co je spojeno s utrpením. Když bereš kříž na svoje ramena, ukazuješ nám, že je potřeba se smířit s tím, že tento pozemský život není procházkou růžovou zahradou. Nejsme tu proto, abychom si užívali, ani aby nám všechno vyšlo a nic nás nezasáhlo. Tento život nás vždy bude bolet. Toto není ráj, protože všechno je zraněné, nemocné, všechno je napadené jedem z otráveného jablka. Na všechno padá stín hříchu, zla, nedokonalosti a bída. Jsme vyvedeni z míry, jestliže se objeví nějaký virus, který napadá naše tělo. A přitom nevidíme, že naše srdce je nemocné.

Pane, tímto životem jenom procházíme, tak jako ty jsi prošel svojí křížovou cestou. U ničeho není možné se zastavit, nic nemůže být trvalé a nepřekonatelné. Ani epidemie. Prosím, provázej nás každou chvílí, proved' nás i touto zkouškou. Nauč nás nést život takový, jaký je. A kráčet vždy ve světle tvých kroků.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

3. zastavení - Pán Ježíš padá pod křížem poprvé

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Jsme malí a křehcí. Tak zranitelní. Na to, abychom byli přemoženi, stačí malá, okem nepostřehnutelná částice, která neviditelně vnikne do našeho těla a infikuje naše buňky. Něco tak malé získá nad námi nadvládu. Něco tak malé nás dokáže ochromit a zlomit. A zde se končí všechny naše namyšlené hry na naši velikost a důležitost. Tak

rádi vypínáme prsa, tak rádi ukazujeme svoji sílu a nezávislost. Tak rádi přijímáme pocty a uznání. Chtěli bychom něco znamenat. Chtěli bychom umět všechno vyřešit. Chtěli bychom být vítězi a vidět ovoce svojí práce. A všechny slabosti šikovně přelepujeme leukoplastí. Na každou díru okamžitě našíváme záplatu. Každou kritiku úspěšně odrazíme silným argumentem. Jen aby nebylo vidět, že máme rezervy, že jsme ubozí, malí.

Ty jsi však, Pane, přijal naší bídu, naši lidskou slabost. Vidíme tě padat pod křížem. Vidíme, jak jsi sražený do prachu. Ó Pane, pomoz nám přijmout, že jsme maličcí. Nauč nás žít jako děti. Jako děti Nebeského Otce. Jsme slabí, i když si to často nechceme připustit. Koronavirus tuto naši slabost odhalil v přímém přenosu. Jsme slabí. Nauč nás žít ne ze svých sil, ale z tvé síly.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

4. zastavení - Pán Ježíš potkává svou matku

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Setkání s matkou muselo být pro tebe tak vzácné. Určitě tě posilnilo na duchu, můj Pane! Její láska vlila do tvé duše záblesk světla. Neřekla nic, objala tě očima. A těma stejnýma očima s tebou sdílela tvá muka. Člověk potřebuje vztahy. Byli jsme stvořeni pro to, abychom se o sebe dělili s druhými a abychom se s nimi spojovali. Zdá se nám, že koronavirus je v této potřebě vůči nám nelítostně krutý. Izoluje nás. Nemůžeme si ani podat ruce, natož se obejmout. Nutí nás stranit se jeden druhého. Zavírá nás do našich domácností a uzavřených prostor. Do samoty, která vyvolává úzkost. Na druhé straně, jsme to byli právě my, kdo jsme už dlouhou dobu žili hekticky. Neměli jsme dost prostoru, abychom se věnovali těm, kteří na nás čekají a touží po naší blízkosti. Lidi nahradili povinnosti, práce, přeplněné kalendáře, vyřizování, aktivity. Na naši pozornost byly vypsány dlouhé čekací lhůty. A nyní? Co bychom dali za to, abychom mohli být spolu. Abychom si mohli jen tak pokecat, zasmát se nebo si spolu někam vyjít. Být spolu. Vnímat se smysly. Sdílet se navzájem. Vyjádřit si blízkost a spoluúčast.

Pane, dej, ať nás tato karanténa naučí vážit si člověka a přijmout ho do svého života jako dar. Dar od tebe, v kterém se mi dáváš ty sám. Dej, abychom si uvědomili, že nežijeme pro výkony, ale jeden pro druhého.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

5. zastavení - Šimon Kyrenský pomáhá Pánu Ježíši nést kříž

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Prázdné regály v supermarketech. Po mouce a rýži se už dávno slehla země. Nyní je důležité získat poslední antibakteriální mýdlo. Jestliže někde ještě mají roušky, určitě se s tím nebudu chlubit, aby nezmizely dříve, než se s nimi stihnu zásobit. Je třeba se o sebe postarat, je třeba se zachránit. Možná je to všechno projev paniky a strachu, ale také hrubého egoismu. Staráme se o to, abychom zabezpečili sebe. Ale co ti druzí? Myslíme vůbec na ně? Nejsme jako Šimon, který ti pomohl jenom z donucení? Tvůj úděl se ho netýkal. Šel náhodou okolo. Měl svůj příběh, svůj život a svoje starosti. Nejsme i my takoví?

Pane, nauč nás vidět i ty druhé. Nauč nás vnímat jejich potřeby a to, že jsou vůbec tady. Ať se jejich starosti stanou tak trochu i našimi. Ať jsme ochotni všimnout si jejich bolesti a nouze. Pomoci jim unést to, co je trápí.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

6. zastavení - Veronika podává Pánu Ježíši roušku

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Veronika tě překvapila svojí čistou láskou. Viděla tvoje umírání. A přesto, že ho nemohla odvrátit, nezůstala jen u dívání. Na jejím šátku zůstal tvůj krvavý portrét. Do jejích skutků jsi vtiskl pečeť svojí tváře, která se jasně zrcadlí i v její duši. Ano, v každé ochotné a sloužící Veronice můžeme uvidět tvůj obraz, Ježíši. Ty jsi v nich, ve všech lékářích, zdravotnících, hygienících, sestrách, krizových pracovnících, dobrodincích a dobrovolnících. V srdci každého člověka, který je nyní ochoten pomoci. Díváš se na nás jejich očima.

Děkujeme ti za všechny lidi, kteří jsou připraveni sloužit, i když riskují, že se sami nakazí. Děkujeme ti za jejich obětavost, soucit, že jsou ochotní podat roušku, že jsou hojivým balzámem útěchy v naší bezmocnosti, nemoci a nouzi. Za jejich odhodlání a nasazení zachraňovat i navzdory únavě. Ukazují nám, jak nemyslet na sebe. Děkujeme za jejich hrdinství lidskosti a nasazení vlastního života.

Nauč i nás, Pane, umět se sklonit. Sklonit se k těm, kteří byli nakaženi. Ne pohrdavě je označit a vyloučit ze své přízně. Léčba vyžaduje karanténu, ale dejme si pozor, abychom někoho neuvrhli do karantény v našem srdci. I ten, kdo se nakazil, je moje sestra a můj bratr. Jestliže nemůžeme být spolu a pomáhat si fyzicky, pomáhejme si žehnáním a vroucí modlitbou.

K. Ukřižovaný Ježíši,
L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

7. zastavení - Pán Ježíš padá pod křížem podruhé

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Znovu jsi upadl, abys sestoupil až na dno. Do toho prachu, v němž se válíme my sami. Tam jsi nás našel. Ne, nejsme pány světa, nemáme vše ve svých rukou. Je tu moc, která nás přesahuje. Dlouho jsme si mysleli, že si vystačíme se svým rozumem a moderními výtvarky. Máme vědu, techniku a pokrok. Žijeme ve smartovém režimu. Na vše máme dálkové ovládání, chytrá zařízení, chytré aplikace a chytrá řešení. Za pár hodin se pohodlně dopravíme na druhý konec planety. Za pár sekund vyřešíme hádanky. Z pohodlí pokoje zařídíme nákupy. Několika tlačítky ze Země ovládáme sondy vzdálené tisíce kilometrů ve vesmírném prostoru. Chceme se mít dobře, chceme mít hojnost a pohodlí. Žijeme konzumně a vůbec nám to nepřekáží. Zvykli jsme si na pohodlí, nedokážeme se uskrovnit, jsme rozmazlení, nevystačíme si s jedním druhem salámu. Nevydržíme v pokoji, který nebyl už dva roky přestavěn. Neumíme si představit léto bez luxusní dovolené. Chceme dosahovat cílů a vykazovat zisky. A přitom naše vztahy trpí. Trpí příroda i životní prostředí.

Při tvém druhém pádu, Pane, prosíme o pokoru. O pokoru, kterou nás učí i nový virus. Velmi snadno smetl ze stolu všechny naše kvóty a plány. Ekonomika zaznamenává obrovské ztráty. Nechal nás padnout do bezmoci, abychom pochopili, co je v životě důležité. Abychom hledali tebe, Bože. Abychom se od hmoty obrátili k duši. Od materiálních dober k nebi. K tomu, co přetrvává na věky.

K. Ukřižovaný Ježíši,
L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

8. zastavení - Pán Ježíš napomíná plačící ženy

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,
L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

V době epidemie jsou naše setkání omezená. Zastavení nákazy závisí ve velké míře na disciplinovanosti každého z nás. Možná jsou stále mezi námi takoví, kteří situaci podceňují a nejsou ochotní podrobit se přísným opatřením.

Na našem jednání ale závisí zdraví a život ostatních lidí. Zodpovědnost je projevem lásky k druhým. Když ses, Pane, setkal s plačícími ženami, volal jsi je k zodpovědnosti za jejich život a život jejich dětí. A tvé volání patří i nám. Na mnohé v době pandemie nestačíme, ale mnohé máme ve svých rukou. Na našem chování velmi záleží, jestli se virus bude nekontrolovaně šířit, nebo jestli se nám podaří ho uchopit, lokalizovat a nakonec i zastavit.

Prosíme tě, Ježíši, daruj nám milost pochopit vážnost situace. Probud' v nás ohleduplnost vůči sobě i druhým. Dej, ať nepropadáme panice, ale zároveň nejsme ani lhotejní. Pokud můžeme, zůstaňme doma.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

9. zastavení - Pán Ježíš padá pod křížem potřetí

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Když sledujeme zprávy ze světa, zejména z Itálie, přepadají nás obavy. Epidemie může dosáhnout i takových rozměrů. Italský scénář nás děsí. Zdá se, že koronavirus není jen nějaká neškodná chřipka. Pokud se včas nepodchytí, změní se na smrtící monstrum. Tohle vše nás čeká? Jestliže se virus ujme, není snadné předvídat jeho chování. Nikdo před ním není uchráněn, nevíme, v jakém koutě na nás číhá, nevíme, jak se s ním vypořádá náš organismus. Pochopitelně máme strach. Budoucnost je nejistá. Scénář budoucích dní píše virus. On diktuje podmínky. Pokud by nás však cokoli přitlačilo k zemi, stejně jako tebe při tvém třetím pádu, Pane, víme, že kříž není to jediné, co nám zůstává. Z každého dna můžeme vstát. A vstaneme, protože i ty jsi vstal. Odevzdáváme ti svůj strach, aby si jej z našich srdcí rozfoukal jako mlhu.

Prosíme, dej nám svůj pokoj a ujištění, že máš vše ve svých rukách. I dnes nám říkáš: „Nebojte se, já jsem s vámi až do skončení světa.“ Jako bys řekl: „Nebojte se, já jsem s vámi až do skončení epidemie.“ Až do skončení každé zkoušky. Zkouška pomine, ale vy zůstanete stát. Nic vás nezlomí, protože jste ve mně a já ve vás.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

10. zastavení - Pán Ježíš zbaven roucha

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Berou ti roucho. Jako by ti sebrali důstojnost, Ježíši. Zůstal jsi nahý, vzali ti všechno. Nechal jsi se obrát i o to poslední, co jsi měl. I nám koronavirus hodně bere. Přicházíme o bezpečí, jistotu, o běžný způsob života, o vše, na co jsme byli zvyklí, o svobodu, o možnost volně se pohybovat a potkávat, o kulturní vyžití, dotyky, vzájemnou blízkost a kontakt. Ztrácíme práci, dobrou náladu, zdraví. Naše pohodlí je narušeno.

Nákaza nám opravdu hodně bere, ale ty jsi ten, který vždy dává. Dokonce i tehdy, když tě vysvlékají ze šatů. Máš pro nás svou milost, svůj život, sám sebe. Když nám život něco bere, zároveň také mnoho získáváme. Virus nám otevřel oči, zatřásl s námi, vyrušil nás z povrchní spokojenosti. Ukázal nám naše skryté rány a to, že často stavíme svůj život na něčem tak laciném, povrchním a prchavém. Berou ti šaty, ale ty nám dáváš věčnost. Přijměme ji, nezůstaňme přikovaní k tomuto světu. Nechme se obdarovat rájem. Žijme pro nebe, žijme z otevřené Pánovy dlaně, ne ze svých zásob. Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

11. zastavení - Pán Ježíš přibit na kříž

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Neměli jsme čas. Nyní ho máme až příliš. Hnali jsme se do záhuby. Žili jsme v běhu, žili jsme jako o závod. Upachtění a unavení, s vyplazeným jazykem jsme dobíhali do svých malých cílů, které jsme si vytýčili. Kvůli čemu jsme vlastně tak pospíchali? Chtěli jsme všechno stihnout. Neuměli jsme si vybrat. Neptali jsme se Pána, jak naložit se svým časem. Měli jsme své představy. Neměli jsme čas na svoji duši, jeden na druhého. Kvůli službě lidem jsme ostatní lidi nejednou přehlíželi a zanedbávali. Nebylo kdy se setkat se svým Pánem. Nebylo kdy ponořit se do ticha. Unikala nám hloubka.

Už ses asi nemohl, Pane, dívat na to, jak se ničíme. Náš spěch a nedostatek času nabraly nebývalých rozměrů. Virus nás všechny zpomalil, přinutil nás zastavit se. I tebe chtěli zastavit, když tě přibili na kříž. Chtěli tě omezit, chtěli ti zabránit, abys nás miloval, abys nám sloužil, vedl nás, uzdravoval a proměňoval. Ale Boží lásku nic nezastaví, nic ji nepřemůže. Neexistuje nic, co by ji uvrhlo do karantény. Žádná síla, která by ji dokázala zničit. Ani náš hřích. Dej, abychom víc žili z tvých darů, z tvých ran, z tvé nekonečné lásky.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

12. zastavení - Pán Ježíš umírá na kříži

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Koronavirus ve své podstatě smrtelný není. Ale mnoha lidem může způsobit takové komplikace, kterým člověk jednoduše podlehne. Nevíme, jak bude naše tělo reagovat, nevíme, jestli se nás smrt netýká. Vlastně vůbec nevíme ani dne ani hodiny. Z celého světa denně přicházejí zprávy o nových případech úmrtí lidí v důsledku pandemie. Čísla nezadržitelně rostou, statistické křivky stoupají. Jako kdybychom v nich viděli umírat tebe, přibitého na kříž.

Ježíši, ty se spojuješ s každým umírajícím člověkem. A při tomto zastavení se nás ptáš: „Jsi připravený, jsi připravená na smrt?“ Myslíme vůbec na to, že můžeme být kdykoliv zavoláni a postaveni před Boží tvář? Nejde o to, abychom se kvůli tomu sužovali, ale aby naše lampy byly rozsvícené a aby v nich byl dostatek oleje, abychom očekávali svého ženicha, aby naše srdce bylo čisté a spojené s ním. Pak naše smrt bude radostným setkáním s milovaným, kterého se vůbec nemusíme děsit.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

13. zastavení - Tělo Pána Ježíše sňato z kříže

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Tvoje bezvládné, mrtvé, dobité tělo snímají z kříže. Zdá se, že jsi všechno prohrál. Ale my potřebujeme tuto tvou prohru, abychom neprohráli my. Abychom neprohráli svůj život, ty jsi nabídl ten svůj. I když se tváříme velmi pokrokově a humánně, v dnešní společnosti se život příliš necení. Čím dál častěji posloucháme, že staří lidé by se již přece nemuseli trápit: eutanázie to vyřeší. Je třeba jim milosrdně pomoci ukončit jejich muka. A co nechtěné těhotenství? S tím si také dokážeme snadno poradit. Lůno ženy je svatyní, v níž Bůh tvoří zázrak, explozi života, nové stvoření, nový příběh, novou duši, svatyní bezpečnou a něžnou, aby v ní mohl růst bezbranný človíček. Ale my do této svatyně vstupujeme jako vrazi. Schvalujeme novodobou genocidu obalenou do

inteligentních a líbivých slov. Nevážili jsme si života. Až nyní si snad uvědomíme jeho hodnotu, když o něj musíme bojovat.

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

14. zastavení - Tělo Pána Ježíše uloženo do hrobu

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti,

L. neboť skrze svůj kříž jsi vykoupil svět.

Jako by byla Bílá sobota. Všechno je prázdné a mrtvé. Nemůžeme slavit veřejné mše svaté. Nemáme k tobě přístup, Pane. Jako bys ležel v hrobě. Jako by mezi tebou a námi ležel těžký a studený kámen. Zůstali jsme bez Chleba života. Eucharistii nic plnohodnotně nenahradí. Nic nemůže nahradit tebe. Ale aktuální situace je tak složitá a vážná, že je třeba umět přijmout i tuto ztrátu. S vírou a odevzdáním do Boží moci, která je vždy nad vším.

Na kříži jsi byl, Ježíši, vyzdvižen a stále tomu tak je. Jsi nad vším. Z toho, co jsi protrpěl, můžeme čerpat i nyní. Ty jsi cestu k našemu srdci najdeš vždycky, ať by se dělo cokoli. Stačí, aby bylo naše srdce otevřené. Chceme, abys v něm uviděl naši touhu po tobě, naši věrnost, naši lásku. Scházíš nám, opravdu hodně nám scházíš. Přijď, Pane, máme otevřeno, jenom vstup!

K. Ukřižovaný Ježíši,

L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.